

२०७२ असोज २२ शुक्रबार ९-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- तिमी हौ आध्यात्मिक, रूहानी गुप्त मुक्ति सेना, तिमीले सारा दुनियाँलाई मुक्त गर्नु छ,
डुब्न लागेको डुङ्गालाई पार लगाउनु छ ।”

प्रश्न:- संगममा बाबाले कुनचाहिँ युनिभर्सिटी खोल्नु हुन्छ जुन सारा कल्पमा हुँदैन ?

उत्तर:- राजाई प्राप्त गर्नको लागि पढ्ने ठाउँ ईश्वरीय विश्व-विद्यालय वा कलेज संगममा बाबाले नै खोल्नु हुन्छ । यस्तो युनिभर्सिटी सारा कल्पमा हुँदैन । यस युनिभर्सिटीमा पढाइ पढेर तिमी डबल सिरताज राजाहरूका राजा बन्छौ ।

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूसँग सबैभन्दा पहिला बाबा सोध्नु हुन्छ- यहाँ आएर जब बस्छौ तब आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्छौ ? किनकि यहाँ तिमीले कुनै धन्दा आदि पनि गर्नु छैन र मित्र सम्बन्धी आदि पनि छैनन् । तिमीले यो विचार गरेर आउँछौ, हामी बेहदको बाबालाई भेट्न जान्छौं । कसले भन्छ ? आत्माले शरीरद्वारा बोल्छ । पारलौकिक बाबाले यो शरीर लोनमा लिनु भएको छ, यिनीद्वारा सम्भाउनु हुन्छ । यो एकपल्ट मात्रै हुन्छ जब बेहदको बाबा आएर सिकाउनु हुन्छ । आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नाले तिम्रो बेडा पार हुन्छ । हरेकको बेडा डुबेको छ, जसले जति पुरुषार्थ गर्छ उति बेडा पार हुन्छ । गाउँछन् नि - हे माभी, मेरो बेडा पार लगाऊ..... । वास्तवमा हरेकले आफ्नो पुरुषार्थले पारी जानु छ । जसरी पौडी खेलन सिकायो भने सिकेपछि आफैं तैरिन्छ । ती सबै हुन् शारीरिक कुरा । यी हुन् आत्मिक कुरा । तिमी जान्दछौ- आत्मा अहिले दलदलमा फँसेको छ । यसको बारेमा हरिणको पनि उदाहरण दिन्छन् । पानी सम्भ्रन्छ, तर त्यो हुन्छ हिलो, त्यसैले त्यसमा फँस्छ । कहिले-कहिले पानी जहाज, मोटरहरू पनि हिलोमा फँस्न पुग्छन् । फेरि तिनीहरूलाई मुक्त गर्छन् । ती सबै हुन् मुक्ति सेना । तिमी हौ रूहानी । तिमीले जान्दछौ- सबै मायाको दलदलमा फँसेका छन्, यसलाई मायाको दलदल भनिन्छ । यसबाट तिमी कसरी निस्कन सक्छौ, बाबा आएर सम्भाउनु हुन्छ, उहाँले मुक्त गर्नु हुन्छ । त्यसमा मदत चाहिन्छ मनुष्यलाई मनुष्यको । यहाँ त फेरि आत्मा गएर दलदलमा फँसेको छ । बाबा बाटो बताउनु हुन्छ, यसबाट तिमी कसरी निस्कन सक्छौ । फेरि अरूलाई पनि बाटो बताउन सक्छौ । आफूलाई र अरूलाई पनि बाटो बताउनु छ, तिम्रो डुङ्गा यस विषय सागरबाट क्षीरसागरमा कसरी जान्छ । सत्ययुगलाई भनिन्छ क्षीरसागर अर्थात् सुखको सागर । यो हो दुःखको सागर । रावणले दुःखको सागरमा डुबाइदिन्छ । बाबा आएर सुखको सागरमा लैजानु हुन्छ । तिमीलाई रूहानी मुक्ति सेना भनिन्छ । तिमी श्रीमत अनुसार सबैलाई बाटो देखाउँछौ । हरेकलाई सम्भाउँछौ, दुई बाबा हुनुहुन्छ- एक हृदको, अर्को बेहदको । लौकिक पिता हुँदा हुँदै सबै पारलौकिक बाबालाई याद गर्छन्, तर उहाँलाई बिल्कुलै जान्दैनन् । बाबाले कुनै ग्लानि गर्नुहुन्न, तर ड्रामाको रहस्य सम्भाउनु हुन्छ । यो पनि सम्भाउनको लागि भन्नुहुन्छ- यस समयमा सबै मनुष्य पाँच विकाररूपी दलदलमा फँसेका आसुरी सम्प्रदाय हुन् । आसुरी सम्प्रदायले गएर दैवी सम्प्रदायलाई नमन गर्छन्, किनकि उनीहरू सम्पूर्ण निर्विकारी हुन् । संन्यासीहरूलाई नमस्कार गर्छन्, उनीहरू पनि घरबार त्यागेर जान्छन् । पवित्र रहन्छन् । यी संन्यासीहरू र देवताहरूमा रात दिनको फरक छ । देवताहरूको त जन्म पनि योगबलद्वारा हुन्छ । यी कुरालाई कसैले पनि जान्दैनन् । सबैले भन्छन्, ईश्वरको गति-मति न्यारा छ,

२०७२ असोज २२ शुक्रबार ९-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
ईश्वरको अन्त पाउन सकिदैन । केवल ईश्वर वा भगवान् बोल्दा यति स्नेह आउँदैन । सबैभन्दा राम्रो
शब्द हो बाबा । मनुष्यले बेहदको बाबालाई जान्दैनन् त्यसैले मानौं अनाथ हुन् ।

अखबारमा पनि निकालेका छन्, मानिसले के भन्छन् अनि भगवान् के भन्नुहुन्छ ? बाबा कुनै गाली
दिनुहुन्न, बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ, किनकि बाबाले त सबैलाई जान्नुहुन्छ नि । सम्झाउनको
लागि भन्नुहुन्छ— यिनमा आसुरी गुण छन्, आपसमा लडिरहन्छन् । यहाँ त लड्ने आवश्यकता नै
छैन । ती हुन् कौरव अर्थात् आसुरी सम्प्रदाय, यो हो दैवी सम्प्रदाय । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— मनुष्यले
मनुष्यलाई मुक्ति वा जीवनमुक्तिको लागि राजयोग सिकाउनु, यो हुन सक्दैन । यस समयमा बाबाले
नै तिमी आत्माहरूलाई सिकाइरहनु भएको छ । देह-अभिमान, देही-अभिमानीमा फरक हेर कति
छ ? देह-अभिमानले तिमी गिर्दै आएका छौ । बाबा एकैपल्ट आएर तिमीलाई देही-अभिमानी
बनाउनु हुन्छ । यस्तो होइन, तिमी सत्ययुगमा देहसँग सम्बन्ध राख्दैनौ । त्यहाँ यो ज्ञान नै रहँदैन—
म आत्मा परमपिता परमात्माको सन्तान हुँ । यो ज्ञान अहिले मात्रै तिमीलाई मिल्छ, जुन प्रायः लोप
हुन जान्छ । तिमीले नै श्रीमत अनुसार चलेर प्रारब्ध पाउँछौ । बाबा आउनु हुन्छ नै राजयोग
सिकाउन । यस्तो पढाइ अरू कुनै हुँदैन । डबल शिरताज राजाहरू सत्ययुगमा नै हुन्छन् । फेरि
सिंगल ताजधारीहरूको राज्य चल्छ, अहिले त्यो राजाई छैन, प्रजाको प्रजामाथि राज्य छ । तिमी
बच्चाहरू अहिले राजाईको लागि पढ्छौ, यसलाई ईश्वरीय विश्व-विद्यालय भनिन्छ । तिम्रो नाम पनि
लेखिएको छ । तिनीहरूले गीता पाठशाला भनेर नाम त राख्छन्, तर कसले पढाउनु हुन्छ ?
श्रीकृष्ण भगवानुवाच भनिदिन्छन् । अब कृष्णले त पढाउँदैनन् । कृष्ण त आफै पाठशालामा पढ्न
जान्छन् । राजकुमार-राजकुमारीहरू कस्तो स्कूलमा जान्छन्, त्यहाँको भाषा नै बेग्लै हुन्छ । यस्तो
पनि होइन, संस्कृतमा गीता गाइएको हो । यहाँ त अनेकौं भाषाहरू छन् । जो जस्तो राजा हुन्छ,
उसले आफ्नो भाषा चलाउँछ । संस्कृत भाषा कुनै राजाहरूको भाषा होइन । बाबा कुनै संस्कृत
सिकाउनु हुन्न । बाबाले त राजयोग सिकाउनु हुन्छ, सत्ययुगको लागि ।

बाबा भन्नुहुन्छ— काम महाशत्रु हो, यसलाई जित । प्रतिज्ञा गराउनु हुन्छ, यहाँ जो पनि आउँछन्
उनीहरूलाई प्रतिज्ञा गराइन्छ । काममाथि जित पाउनाले तिमी जगतजित बन्छौ । यो हो मुख्य
विकार । यो हिंसा द्वापरदेखि चल्दै आउँछ, जहाँबाट बाम मार्ग शुरू भयो । देवताहरू कसरी बाम
मार्गमा जान्छन्, उनीहरूको पनि मन्दिर छ । त्यहाँ धेरै फोहोरी चित्रहरू बनाएका छन् । बाँकी बाम
मार्गमा कहिले गए, त्यसको तिथि-मिति त छँदै छैन । सिद्ध हुन्छ— काम चितामा बस्नाले कालो
बन्छन् तर नाम रूप त बदलिन्छ नि । काम चितामा चढ्नाले तमोप्रधान बन्न पुग्छन् । अहिले त
पाँच तत्त्वहरू पनि तमोप्रधान छन्, त्यसैले शरीर पनि तमोप्रधान बन्छन् । जन्मैदेखि कोही कस्तो,
कोही कस्तो हुन्छन् । त्यहाँ त एकदम सुन्दर शरीर हुन्छ । अहिले तमोप्रधान हुनाले शरीर पनि
यस्ता छन् । मनुष्यले ईश्वर, प्रभु आदि भिन्न भिन्न नामले याद गर्छन् तर ती बिचराहरूलाई थाहै
छैन । आत्माले आफ्नो बाबालाई याद गर्छ— हे बाबा, आएर शान्ति दिनुहोस् । यहाँ त
कर्मेन्द्रियहरूद्वारा पार्ट खेलिरहेका छन् त्यसैले शान्ति कसरी मिल्न सक्छ ? विश्वमा शान्ति थियो
जब यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । तर कल्पको आयु लाखौं वर्ष भनिदिएका छन् त्यसैले
विचरा मनुष्यले कसरी बुझ्न सक्छन् । जब यी देवताहरूको राज्य थियो तब एक राज्य, एक धर्म
थियो अरू कुनै खण्डमा यस्तो भनिदैन, एक धर्म एक राज्य थियो । यहाँ आत्माले माग्दछ, एक

२०७२ असोज २२ शुक्रबार ९-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन राज्य होस् । तिम्रो आत्माले जान्दछ- अहिले हामी एक राज्य स्थापना गर्दैछौं । त्यहाँ सारा विश्वको मालिक हामी रहन्छौं । बाबाले हामीलाई सबैथोक दिनु हुन्छ । कसैले पनि हामीबाट हाम्रो राज्य छिनेर लिन सक्दैन । हामी सारा विश्वको मालिक बन्छौं । विश्वमा कुनै सूक्ष्म वतन, मूलवतन आउँदैन । यो सृष्टिको चक्र यहाँ नै घुमिरहन्छ । यसलाई बाबा, जो रचयिता हुनुहुन्छ, उहाँले नै जान्नु हुन्छ । यस्तो होइन- रचना रच्नु हुन्छ । बाबा आउनु हुन्छ नै संगममा, पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँ बनाउन । दूर देशबाट बाबा आउनु भएको छ । तिम्री जान्दछौ- नयाँ दुनियाँ पनि तिम्रो लागि बन्छ । बाबाले हामी आत्माहरूको शृंगार गर्दै हुनुहुन्छ । आत्माको साथै फेरि तिम्रो शरीरको पनि शृंगार हुन जान्छ । आत्मा पवित्र भएपछि फेरि शरीर पनि सतोप्रधान मिल्छ । सतोप्रधान तत्त्वहरूले शरीर बन्छ । यिनीहरूको सतोप्रधान शरीर छ नि, त्यसैले प्राकृतिक सौन्दर्य रहन्छ । गायन पनि छ- धर्म नै शक्ति हो । अब शक्ति मिल्यो कहाँबाट ? एक मात्र देवी देवताहरूको धर्म हो जसबाट शक्ति मिल्छ । यी देवताहरू नै सारा विश्वको मालिक बन्छन्, अरू कोही विश्वको मालिक बन्दैनन् । तिम्रीलाई कति शक्ति मिल्छ । लेखिएको पनि छ- आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा गर्नुहुन्छ । यी कुरा दुनियाँमा कसैले कहाँ जान्दछन् र ? बाबा भन्नुहुन्छ- म ब्राह्मण कुलको स्थापना गर्छु फेरि उनीहरूलाई सूर्यवंशी राजाईमा ल्याउँछु । जसले राम्रोसँग पढ्छ ऊ पास भएर सूर्यवंशीमा आउँछ । हो सबै ज्ञानका कुरा । उनीहरूले फेरि स्थूल वाण, हतियार आदि देखाएका छन् । वाण चलाउन पनि सिक्छन् । साना बच्चाहरूलाई पनि बन्दुक चलाउन सिकाउँछन् । तिम्रो फेरि छ योग बाण । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो विकर्महरू विनाश हुन्छन् । हिंसाको कुनै कुरा छैन । तिम्रो पढाइ पनि छ गुप्त । तिम्री हौ आध्यात्मिक, रूहानी मुक्ति सेना । यो कसैलाई थाहा छैन, रूहानी आर्मी कस्ता हुन्छन् । तिम्री हौ गुप्त, आध्यात्मिक, रूहानी मुक्ति सेना । सारा दुनियाँको तिम्रीले उद्धार गर्छौं । सबैका बेडा डुबेको छ । बाँकी सुनको लङ्का कुनै छँदै छैन । यस्तो होइन, सुनको द्वारिका तल गएको छ, त्यो निकलेर आउँछ । द्वारिकामा पनि यिनको राज्य थियो, तर सत्ययुगमा थियो । सत्ययुगी राजाहरूको ड्रेस नै अलग हुन्छन्, त्रेताको अलग । भिन्न-भिन्न ड्रेस, भिन्न-भिन्न रीति रिवाज हुन्छन् । हरेक राजाको रीति रिवाज आ-आफ्नै हुन्छ । सत्ययुगको त नाम लिँदाँमा दिल खुशी हुन्छ । भन्दछन्- स्वर्ग, पैराडाइज तर मनुष्यले केही पनि जान्दैनन् । मुख्य त हो यो दिलवाडा मन्दिर । हुबहु तिम्रै यादगार हो । नमुना त सधैं सानो बनाइन्छ नि । यो बिल्कुलै एक्युरेट मोडेल हुन् । शिवबाबा पनि हुनुहुन्छ । आदिदेव पनि हुनुहुन्छ, माथि बैकुण्ठ देखाइएको छ । शिवबाबा हुनुहुन्छ भने अवश्य रथ पनि हुनुपर्छ । आदिदेव बसेका छन्, यो पनि कसैलाई थाहा छैन । यी शिवबाबाको रथ हुन् । महावीरले नै राजाई प्राप्त गर्छन् । आत्मामा तागत कसरी आउँछ, यो पनि तिम्रीले अहिले जान्दछौ । घरी-घरी आफूलाई आत्मा सम्भ । हामी आत्मा सतोप्रधान थियौं तब पवित्र थियौं । शान्तिधाम, सुखधाममा अवश्य पवित्र नै रहन्छन् । अब बुद्धिमा आउँछ, कति सहज कुरा छ । दुनियाँ सत्ययुगमा पवित्र थियो । त्यहाँ अपवित्र आत्मा रहन सक्दैन । यतिका सबै पतित आत्माहरू माथि कसरी जान्छन् ? अवश्य पवित्र बनेर नै जान्छन् । आगो लाग्छ फेरि सबै आत्माहरू जान्छन् । बाँकी शरीर रहन्छन् । यी सबै निशानीहरू पनि छन् । होलिकाको अर्थ कसैले कहाँ बुझेका छन् र । सारा दुनियाँ यसमा स्वाहा हुनु छ । यो ज्ञान यज्ञ हो । ज्ञान शब्दलाई निकालेर रुद्र यज्ञ भनिदिन्छन् । वास्तवमा यो हो

२०७२ असोज २२ शुक्रबार ९-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन रुद्र ज्ञान यज्ञ । यो ब्राह्मणहरूद्वारा नै रचना गरिन्छ । सच्चा सच्चा ब्राह्मण तिमी हो । प्रजापिता ब्रह्माका त सबै सन्तान हुन् नि । ब्रह्माद्वारा नै मनुष्य सृष्टिको रचना हुन्छ । ब्रह्मालाई नै आदिदेव भनिन्छ, यिनको वंशावली हुन्छ नि । जसरी अलग अलग पिँढीको वंशावली राख्छन् । तिम्रो बुद्धिमा छ, मूल वतनमा छ आत्माहरूको वंशावली, कायदा अनुसार । शिवबाबा अनि ब्रह्मा-विष्णु-शंकर, फेरि लक्ष्मी-नारायण आदि यी सबै हुन् मनुष्यहरूको वंशावली । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरुप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) रूहानी मुक्ति सेना बनेर स्वयंलाई अनि सबैलाई सही बाटो बताउनु छ । सारा दुनियाँलाई विषय सागरबाट मुक्त गर्नको लागि बाबाको पूरा पूरा सहयोगी बन्नु छ ।
- २) ज्ञानयोगद्वारा पवित्र बनेर आत्माको शृंगार गर्नु छ, शरीरको होइन । आत्मा पवित्र बनेपछि शरीरको शृंगार स्वतः हुन जान्छ ।

वरदानः- बाबाको हर श्रीमतलाई पालन गर्ने सच्चा स्नेही आशिक भव

जो बच्चाहरू सदा एक बाबाको स्नेहमा लवलीन रहन्छन्, उनीहरूलाई बाबाको हर बोली प्यारो लाग्छ, प्रश्न समाप्त हुन्छ । ब्राह्मण जन्मको आधार स्नेह हो । जो स्नेही आशिक आत्माहरू छन् उनीहरूलाई बाबाको श्रीमत पालन गर्नमा मुश्किल अनुभव हुँदैन । स्नेहको कारणले सधैं यही उमङ्ग रहन्छ, बाबाले जे भन्नुभएको छ त्यो मेरो लागि हो- मैले गर्नु छ । स्नेही आत्माहरू विशाल दिलवाला हुन्छन्, त्यसैले उनको लागि हरेक ठूलो कुरा पनि सानो हुन जान्छ ।

स्लोगनः- कुनै पनि कुरालाई फील गर्नु- यो पनि फेलको निशानी हो ।